

# Bevezetés

## Bemutatkozik a Sötét Testvériség

### *Részlet Sir Slaughter naplójából*

"Hős lettem, Cyrodiil új bajnoka! Megöltem a Szürke Herceget! Keményebb harcra számítottam, de nagyon elkeseredett, mikor megtudta, hogy apja nem egy köztisztelőben álló nemes volt, hanem egy borzalmas vérszívó, és hogy ő egy félvámpír. Láttam a szemében az elkeseredettséget, és a halálvágyat. Én, noha nem értettem, hogy mi olyan borzasztó a vámpírságban, örömmel teljesítettem ki nem mondott kérését, és mellvértjét kettéhasítva, feltéptem mellkasát csatabárdommal. Sokáig tartott az ünneplés, csak Tiranduil, a dunmer nézett rám megvetően. Végül is megöltem a mentorát, és barátját. Egy Felifen nevű bosmer rajongó még azt is felajánlotta, hogy kipucolja a csizmámat. Viszolyogva elfordultam ettől a talpnyaló féregtől, arra hivatkozva, hogy tovább kell mennem. Alig léptem viszont ki a város kapuján, már ott volt mellettem. Egyre jobban felbosszantott az állandó fecsegésével, a végén már a halálát kívántam.

Hoppá - jutott eszembe - hiszen nem lát minket senki! Az erdőben még segítséget sem tud kérni! Így hát, mikor este a tábortüzet rakta, úgy tettem, mintha valami érdekeset találtam volna a térdig érő fűben odahívtam magamhoz, és mikor lehajolt megvizsgálni, a nyakszirtjébe vágtam a bárdomat. Sokáig visszhangzott a halálsikolya a környező hegyek között. Bedobtam a hulláját a nem messze fekvő tóba, majd nyugovóra tértem, abban a biztos tudatban, hogy végre békén hagynak aludni. Tévedtem. Lidérces álmomból verejtékben úszva ébredtem fel, és hirtelen belémhasított a tudat: nem csak az álmomban figyelt valaki.

Előkaptam fegyverem, és felkészültem a csatára, de legnagyobb meglepetésemre a csuklyás alak, aki elémlépett az első szavával gratulált nekem. Nem támadtam meg, hiszen ha akart volna, már megölhetett volna álmomban. A nem is tett ő sem fenyegető mozdulatot, helyette beszélni kezdett hozzám:

- Nocsak, nocsak, nocsak! Azathoth Ironfist, alias Sir Slaughter. Hideg a véred mint az acél, amit a kezeden tartasz. Összebarátkozol az Aréna bajnokával, majd elveszed az életkedvét, és elveszed az életét is. Még egyszer gratulálok. Bár ez még nem lett volna elég bizonyíték.

- Bizonyíték? - kérdeztem. - Mire?

- A gyilkolási vágyadra. Az elfojtatlan ösztöneidre. Tudom, azt hitted ketten vagytok csak azzal az idiótával az erdőben, de tévedtél. Megfigyellek, már azóta, hogy olyan kegyetlenül kivégezted a bosmer nővéreket az arénában, holott az egyik még könyörgött is!

- Tudták, hogy mit vállalnak! - morogtam agresszívan. - Vagy ők halnak, vagy én, és mivel én nem akartam...

- Ez minden? - kérdezte az alak sejtelmes mosollyal. - Valóban önvédelemből mészároltál le minden ellenfeledet? Még azt a három fegyvertelen argóniait is? Vagy netán... élvezted?

Fel akartam háborodni, de aztán elgondolkoztam a hallottakon. Hiszen én a csatát élvezem, nem a gyilkolást! Vagy mégsem? Már nem is tudtam mit gondoljak.

- Ki vagy te? - kérdeztem végül.

- A nevem nem fontos. Legyen elég annyi, hogy a Sötét Testvériség egyik tisztje vagyok, és

örömmel jelenthetem, hogy egy kis próbácska után bekerülhetsz a családukba.

- Próba? Miféle próba?

- A hűség próbája. Meg kell ölnöd egy embert.

- Rendben, ez nem is hangzik rosszul. Kiről volna szó?

- Egy Rufus nevű fickó, aki a Zöld Út menti Beteg Ómen fogadóban bújkál. Őt kell elhallgattatni.

- Miért kellene...

- Nincsenek miértek! Parancsok vannak! Ezt jó lesz, ha megszokod, mielőtt belépsz.

- És mi van, ha visszautasítom az ajánlatot?

- Nem fogod. Szeretsz élni, nem igaz? Akkor fogd ezt a tört, és ne csalódjunk benned! - ezzel egy szempillantás alatt eltűnt a sötétben.

Alig tudom elhinni ami itt történt. Egyszerűen besoroztak! Meg kell csinálnom a feladatot. Nem mintha félnék tőlük, de csábító az ajánlatuk. Hosszú és fárasztó gyaloglás után érkeztem a nevezett fogadóhoz. Olyan volt kívülről, mint valami erdészház. Bent a csapostól hamar megtudtam, hogy mindössze két vendég van. Az egyik a bejáratnál lebzselő redguard nő, a másik egy titokzatos ember, aki mintha bújkálna valami elől. Megtaláltam a keresett személyt!

Kivettem tehát egy szobát - a Rufusé melletti pincelakrészt - , és mivel estére járt, le is feküdtem. Mikor fent kialudtak a mécsesek, óvatosan benyitottam Rufushoz. Zárva volt. Szerencsére értek annyira a zárhoz, hogy még egy bonyolult altmer zárat is röpké pillanatok alatt fel tudjak törni. Ott feküdt az áldozat. Beosontam, miközben előhúztam a fekete pengéjű tört. - Ez nem munka, ez gyerekjáték, gondoltam csalódottan. Aztán eszembe jutott, hogy mi lenne, ha látnám közben a szemét? Fogtam egy párnát, és az arcára szorítottam. Rögtön felébredt, és kapálózni kezdett. Levert néhány poharat és tányért az éjjeliszekrényről. Ostoba vagyok, miért is nem öltem meg míg aludt? Így viszont nem tudtam használni a tört, hanem kénytelen voltam megfojtani. Mégsem maradt szomjas azonban a penge, mivel a zajra letántorgott a fogadós és a másik vendég is. A fogadós még félig részeg volt, félig pedig még aludt, így egy gyors vágás, és a nő arcát beterítette a vére. Sikoltozva rohant ki az épületből. Jó! Éjjel van, zajt csap, egyedül kóborol az erdőben. Valószínűleg megölik a farkasok. Megtöröltem a tört a falikárpitban, és visszafeküdtem aludni.

Reggel, mikor felébredtem ott ült a csuklyás fickó a szobám egyetlen székében. Szép munka - kezdte köszönés helyett. Most már a családhoz tartozol így feladatokat is kapsz majd, mint mindenki más. Menj el Cheydinhaalba, a kapu közelében álló elhagyott ház a főhadiszállásunk, az ajtónál mondd azt, hogy "**Testvérem, Sanguine!**" További utasításokat is adott, többek közt a Testvériség öt törvényét, majd elment. Én összeszedtem az értékeket a fogadóból, majd kifelé menet meggyújtottam a falikárpitokat és terítőket - ez az építmény úgysem fog senkinek sem hiányozni - , majd a hajnali napsütésben jókedvűen fütyörészve elindultam Cheydinhaal felé..."

### Tippek:

- Gyakoroljátok be jól a Security, és a Sneak használatát, mert sokszor lesz rájuk szükség!
- Ez utóbbi teljességgel hanyagolható, ha van egy 100%-os chameleon varázsotok, nem kell hosszú ideig tartson, elég arra pár másodpercre amíg az áldozat megnyuvad. Akár egy cast on strike enchanted fegyverbe is lehet rakni. De ha valakinek van hozzá pénze, akár egy constantosat is csináltathat.
- Sokan gondolhatják, hogy a Sötét testvériség kizárólag könnyűpáncélos egyéneket fogad magába, hát nem Akár egy teljes daedric páncél is nyomhatja a vállatokat, a bérgyilkoláshoz csak fegyver kell. (Vagy akár mágia...)
- Ajánlom, hogy nagyon ismerjétek a választott fegyvert, mert sokszor kell egy szúrásra (vágásra, bármire) kivégezni valakit úgy, hogy más ne vegye észre, szóval ha esély van pl. egy tűzgolyónál, hogy nem végez azonnal az áldozattal, akkor inkább ne azt használjátok!
- Figyeljete oda jól az öt szabályra, nem viccből mondja őket a csuklyás! (Rá kell kérdezni.)

